

Kis házak – három nyelven

Kínos érzés, amikor a megrendelő egy kupac ilyen-olyan házépítő magazinnal jelenik meg, hogy: Mérnök Úr, ilyen ablakot szeretnénk, mint ez itt, ebből az újságból ezt a tetőt valami olyanféle kerítéssel, ami emebbe van. A Taschen/ Evergreen kiadó, illetve magyar partnere, a Vincze kiadó jóvoltából most ezt elkerülhetjük: a Kis házak (Small houses/Case mici) című háromnyelvű kis kötet sokszínű palettáját nyújtja a kortárs családiház-építészetnek. Sokféle égtájról sokféle – jobbra fiatal – építész munkáit mutatja be. A huszonöt ház tervezői között kevés sztár van – a Wespi & De Meuron neve félig ismerősnek tűnhet, csak hogy

nem Pierre, hanem Jérôme De Meuronról van itt szó (bár ez a kötetből nem derül ki). Ismerős lehet lapunk olvasóinak Matteo Thun vagy a Marte.Marte iroda, de nem sztárépítészek ők

sem, ahogy a házak sem extravagáns „kirakati darabok”. Többféle stílusúak, van kifejezetten minimál alkotás, kocka, neomodern, dekonstruktív, high-tech, sokféle faház, de akár neobrutál betontömb is. Mindegyik színvonalas, ez az, ami a méreten túl összeköti őket. Bár a cím alapján egészen kicsi házikókat várnánk, nagyobb részét 60-80-100, vagy akár közel 200 négyzetméteresek ezek a „kis” házak. Vannak egészen légiésen szép házak, mint a Coelho-ház São Paulóból (Andrade & Morettin), vagy a sokfelé publikált, finom ház Flawilban (Wespi & De Meuron), pár követhető, mint a svéd meghitt konyha (Wingårdh Arkitekt-

kontor), és néhány olyan merész, mint a New York állambeli Ithaca-ház (Simon Ungers) robusztus betontömbje. A gazdag képanyagot és rajzi anyagot szíkárr leírások kísérik angol, magyar és román nyelven – sajnos a két idegen nyelven valamivel bővebben: úgy tűnik, a fordító a számára homályosabb építészeti jelzőket és félmondatokat egyszerűen kihagyta. Azonban a lényeg a fotókkal jól bemutatott sokféle ház – ha a tisztelt megrendelőnek bármelyik megtetszik, annak alapján már folytatható a konzultáció, és remélhető hasonlóan színvonalas mű közös megalkotása.

Csanády Pál